



Republika Hrvatska
Općinski sud u Karlovcu
Stalna služba u Ogulinu
Bernardina Frankopana 1
47300 Ogulin

Poslovni broj: P-528/2022-36

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Karlovcu, Stalna služba u Ogulinu, po sucu Milki Keleuva-Ivošević, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari 1.tužitelja Mirka Tatalović iz Zagreba, Odakova br. 3, OIB:69905100817, 2.tužitelja Željka Vukelić iz Jasenka, Jasenak br. 43C, OIB:53504044846, i 3.tužiteljice Ružice Salopek iz Rijeke, Bartola Kašića br. 20, OIB:66043178175, 2. i 3.tužitelji kao nasljednici pok. Narandže Vukelić iz Drežnice, Vukelići br. 5, OIB:69256188001, svi zastupani po punom. Berislavu Klemenčiću, odvjetniku iz OD Tušak Miletić i Partneri iz Zagreba, protiv tuženika Željka Tatalović iz Drežnice, Vrujac br. 42, OIB:58248156703, zastupanog po punom. Đurđi Lipošćak, odvjetnici iz ZOU Đurđa Lipošćak i dr., iz Ogulina, radi priznanja prava vlasništva, nakon ročišta glavne i javne rasprave zaključene 12. svibnja 2026. u nazočnosti 1.tužitelja, 2.tužitelja, punom. tužitelja, tuženika i punom. tuženika, na ročištu radi objave presude održanom 18. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbijaju se tužitelji s tužbenim zahtjevom koji glasi:

"Tuženik Željko Tatalović, OIB:58248156703, iz Drežnice, Vrujac 42, dužan je priznati da su tužitelji Tatalović Mirko, OIB:69905100817, iz Zagreba, Odakova br. 3, Željko Vukelić, OIB:53504044846, iz Jasenka Jasenak 43C, i Ružica Salopek dj. Vukelić, OIB:66043178175, iz Rijeke, Bartola Kašića 20, dosjelošću stekli pravo suvlasništva i to Tatalović Mirko u ½ dijela, a Vukelić Željko i Salopek Ružica svaki u ¼ dijela na kč.br. 113 Jezera površine 493 m² – kuća, dvor, gospodarska zgrada površine 493 m² upisane u p.l.br. 281 K.O. Drežnica, a što odgovara danas zemljišnoknjižnom stanju zk.ul.br. 281 K.O. Drežnica kč.br. *113 Jezera površine 493 m² – kuća, dvor, gospodarska zgrada K.O. Drežnica, te je dužan trpjeti uknjižbu tužitelja na opisanoj nekretnini uz istovremeno brisanje tuženikovog imena sa iste, u roku od 15 dana. "

II. Nalaže se 1.tužitelju Mirku Tatalović iz Zagreba, Odakova br. 3, OIB:69905100817, 2.tužitelju Željku Vukelić iz Jasenka, Jasenak br. 43C, OIB:53504044846, i 3.tužiteljici Ružici Salopek iz Rijeke, Bartola Kašića br. 20, OIB:66043178175, da tuženiku Željku Tatalović iz Drežnice, Vrujac br. 42, OIB:58248156703, naknade parnične troškove u iznosu od 1.250,00 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana presuđenja 18. lipnja 2026., pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište,

uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s time da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji su u tužbi od 6. prosinca 2019. naveli da se osobno i preko svojih prednika nalaze u mirnom i nesmetanom posjedu preko 100 godina dijela nekretnina oznake kč.br. 114 Jezera površine 842 m², kuća, Jezera površine 100 m², dvorište površine 500 m², ostalo neplodno površine 242 m² sve K.O. Drežnica, a sve upisano u p.l.br. 1063 K.O. Drežnica na kojoj su upisani Tatalović Rade, Nikola i Mićo, zatim nekretnina oznake kč.br. 3019/2 livada Draga površine 514 m² K.O. Drežnica upisana u p.l.br. 880 K.O. Drežnica, na kojoj je upisan Mile Tatalović te nekretnine oznake kč.br. 113 Jezera površine 493 m², kuća, dvor, gosp. zgrada površine 493 m² K.O. Drežnica upisane u p.l.br. 281 K.O. Drežnica na kojoj je upisan tuženik Željko Tatalović. Na opisanim nekretninama tužitelji su sagradili zgrade i kuće koje su evidentirane u katastarskom operatu prije 15. veljače 1968., a koje nesmetano koriste i plodouživaju za potrebe svog obiteljskog domaćinstva. Do ovakvog faktičnog stanja došlo je temeljem podjele još djedova i očeva stranaka, koja podjela nikada nije do kraja provedena u zemljišnim knjigama, niti u katastarskom operatu. Dugogodišnjim nesmetanim posjedovanjem kao i građenjem na tim nekretninama tužitelji su ispunili sve uvjete za utvrđenje prava vlasništva dosjelošću, budući da se nalaze u zakonitom, istinitom i poštenom posjedu, pa kako tužitelji bez ikakvih posjedovnih smetnji ili osporavanja vlasništva od strane tuženika uživaju predmetne nekretnine kao svoje vlasništvo i posjed, to predlažu da se presudom naloži tuženicima da su dužni priznati da su tužitelji temeljem dosjeloosti stekli pravo suvlasništva na dijelu kč.br. 114 K.O. Drežnica, na cijeloj kč.br. 3019/2 K.O. Drežnica i cijeloj kč.br. 113 K.O. Drežnica.

2. Rješenjem ovog suda od 9. prosinca 2019. razdvojen je postupak u odnosu na tri navedene parcele i to tako da je postupak u odnosu na kč.br. 113 nastavljen u spisu poslovni broj P-1052/2019, a sada poslovni broj P-528/2022.

3. Tužitelj je putem punomoćnika na ročištu održanom 12. svibnja 2026. specificirao tužbeni zahtjev kojim predlaže da se presudom utvrdi da je tuženik Željko Tatalović, OIB:58248156703, iz Drežnice, Vrujac 42, dužan priznati da su tužitelji Tatalović Mirko, OIB:69905100817, iz Zagreba, Odakova br. 3, Željko Vukelić, OIB:53504044846, iz Jasenka Jasenak 43C, i Ružica Salopek dj. Vukelić, OIB:66043178175, iz Rijeke, Bartola Kašića 20, dosjelošću stekli pravo suvlasništva i to Tatalović Mirko u ½ dijela, a Vukelić Željko i Salopek Ružica svaki u ¼ dijela na kč.br. 113 Jezera površine 493 m² – kuća, dvor, gospodarska zgrada površine 493 m² upisane u p.l.br. 281 K.O. Drežnica, a što odgovara danas zemljišnoknjižnom stanju zk.ul.br. 281 K.O. Drežnica kč.br. *113 Jezera površine 493 m² – kuća, dvor, gospodarska zgrada K.O. Drežnica.

4. Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da iz činjeničnih navoda tužbe ne proizlazi da bi tužitelji dosjelošću stekli pravo vlasništva na utuženoj nekretnini. Navode da prvotna 2.tužiteljica Narandža Vukelić nije nikada kuću sagradila na utuženoj nekretnini, već je niz godina odsutna jer se udala i napustila predmetne nekretnine, a 1.tužitelj Mirko Tatalović je gradio neke objekte na utuženim nekretninama, ali je oduvijek znao i bio svjestan da su to nekretnine u suposjedu i suvlasništvu većeg broja osoba što znači da njegov posjed na koji poziva u ovoj tužbi nije bio niti pošten, niti zakonit, a niti savjestan, što su osnovni bitni elementi stjecanja prava vlasništva dosjelošću nekretnina. Tuženik ne spori da je bio upisan kao posjednik predmetne nekretnine obzirom da zemljišne knjige za K.O. Drežnicu ne postoje, te dozvoljava da je do uživanja te nekretnine od strane većeg broja osoba došlo temeljem podjela njihovih prednika, a koja zaista nikada do kraja nije bila provedena u zemljišnoj knjizi, niti u katastarskom operatu. Tužiteljima nedostaje kvaliteta posjeda da bi se moglo govoriti o stjecanju prava vlasništva dosjelošću pa i građenjem. Navedena nekretnina kč.br. 113 je od davnina najprije bila u posjedu Ilije Tatalović, djeda tuženika Željka Tatalovića koji je kroz povijest živio na toj nekretnini na način da su se uglavnom dogovarali oko načina posjedovanja te nekretnine, kada je došlo do sporova između Milana Tatalović, (oca tužitelja) i Živka Tatalović, (oca tuženika) ti sporovi su trajali dugo i nikada do kraja riješeni sve dok nije zapisnički dana 5. svibnja 1991. godine dogovoren način posjedovanja predmetne kč.br. tada označene kao 113K između imenovanih Milana Tatalović i Živka Tatalovića kao i Mile Tatalovića, što su i potpisali, a što sve govori u pravcu da nikada od strane tužitelja, a niti njihovih prednika nije bilo mirnog i nesmetanog posjeda dijela utuženih nekretnina, a što je prvi i osnovni uvjet za stjecanje prava vlasništva. Prvotuzitelj Mirko Tatalović je prije podnošenja ove tužbe pozvao tuženika Željka Tatalović na razgovor u pravcu mirnog rješenja ovog spora na način da mu je rekao kako je svjestan da mu je za njegovu okućnicu potreban dio zemlje odnosno dio kč.br. 113 te da je spreman dogovoriti se sa istim da će mu u zamjenu za taj dio zemljišta po dogovoru ustupiti dio drugih svojih nekretnina koje već ima u svom vlasništvu, a tuženik Željko Tatalović je bio spreman primiti i simboličnu novčanu naknadu u pravcu mirnog rješenja spora, time da bi zajednički angažirali geometra koji bi napravio elaborat o parcelaciji i na taj način riješili pitanje koje je sada u tužbi označeno kao stjecanje prava vlasništva dosjelošću nekretnina. Tuženik tvrdi da je 1.tužitelj Mirko Tatalović oduvijek bio svjestan da uživa tuđe nekretnine i to poimenice osoba koje je obuhvatio ovom tužbom. Slijedom čega predlaže da sud tužitelje odbije sa tužbenim zahtjevom u cijelosti.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. U tijeku postupka izvedeni su dokazi čitanjem prijepisa posjedovnog lista (l.br. 5-7 spisa), zapisnika od 5. svibnja 1991. (l.br. 17 spisa), izvataka iz zemljišne knjige (l.br. 19-20 spisa), posjedovnog lista (l.br. 21-22 spisa), izvataka iz posjedovnog lista (l.br. 23 spisa), kopije katastarskog plana (l.br. 24 spisa), uvjerenja (l.br. 25 spisa), skice (l.br. 30 spisa), povijesti promjena a katastarskim česticama (l.br. 31 spisa), izvoda iz katastarskog plana (l.br. 33 spisa), kartona zemljišta (l.br. 34 spisa), rješenja (l.br. 36 spisa), izjave svjedoka Nedjeljka Sukur (l.br. 40 spisa), rješenja o nasljeđivanju iza pok. Naranče Vukelić (l.br. 56-58 spisa), očevitom na licu mjesta u nazočnosti geodetskog vještaka Zdravka Pavelića (l.br. 83 spisa), saslušanjem svjedoka Milana Stošić (l.br. 85 spisa), svjedoka Milke Tatalović (l.br. 86 spisa), svjedoka Ilije Vukelić

(l.br. 87 spisa), svjedoka Željke Latas (l.br. 88 spisa), svjedoka Mićane Nožinić Tatalović (l.br. 89 spisa), svjedoka Rade Tatalović (l.br. 90 spisa), svjedoka Nedjeljka Sukur (l.br. 91 spisa), čitanjem skice digitalnog ortofoto 2022. (l.br. 92 spisa), nalaza geodetskog vještaka, sa skicom lica mjesta, fotografijama lica mjesta (l.br. 95-109 spisa), dopunskog očitovanja geodetskog vještaka (l.br. 122 spisa), te saslušanjem parničnih stranaka.

7. Očevidom na licu mjesta u nazočnosti geodetskog vještaka je utvrđeno da je prijevor kč.br. 113 upisan u zk.ul.br. 281 K.O. Drežnica na vlasnika Željka Tatalović, Vrujac br. 42, Drežnica. U naravi tužitelj je pokazao prijevor počevši od asfaltnog puta kč.br. 5506/2 u sjevernom dijelu prijevora uz cestu. Od kuće u smjeru jugozapada pruža se put u lošem stanju, a pravi put u smjeru zapada nije evidentiran u katastarskom operatu. Tužitelj je pokazao dvije enklave prijevora, jednu zapadnu od zapuštenog puta koja je u naravi odlagalište građevinskog otpada i valja spomenuti staru krušku, taj prijevor je trokutastog oblika koji s istočne strane zatvara spomenuti zapušteni put. Druga enklava prijevora seže od obiteljske kuće tužitelja po žičanoj ogradi u smjeru juga, sve do ruba šume, a zatim u smjeru istoka do katastarskih čestica kč.br. 3020/2 i kč.br. 3019/3 koje su vlasništvo tužitelja. Kako prijevor kč.br. *113 nije označen na licu mjesta obzirom da su okolne parcele posjed tužitelja isti je označen na licu mjesta točkama 4., 5., 7., 12., i 15. kako bi bilo razvidno što se na prijevoru danas nalazi. Iz navedenog je vidljivo da se na prijevoru nalazi sa sjeverne strane uredno dvorište, zidana garaža i drvena sjenica cirka 20 m². Ostatak prijevora je voćnjak s nekoliko stabala oraha, jabuka i šljiva. Prijevor je ograđen sa zapadne strane i sjeverne strane dok se na istočnoj strani nalazi bivša gospodarska zgrada sada konoba, a sa sjeveroistočne strane obiteljska kuća. Sve navedeno okolno s prijevorom čini jedinstvenu cjelinu. Obzirom na starost katastarskog plana sve evidentirano na prijevoru kč.br. 113 ne smatra točnim na ovom planu jer dugo nitko nije ništa ucrtavao. te ga smatra zapuštenim. Drugim riječima stvarno stanje na terenu nije evidentirano u katastarskom i zk. operatu.

8. Geodetski vještak je dostavio pisani nalaz i mišljenje sa skicom lica mjesta na kojoj je skici je vidljivo sljedeće:

1. Debelom crnom linijom prikazana je prijepravna katastarska čestica *113 u K.O. Drežnica.

2. Prema kazivanju tužitelja prikazane su dvije enklave prijevora, PRIJEPROR 1 (plavo) preko puta i PRIJEPROR 2 (žuto) u dvorištu iza obiteljske kuće na kojem se nalaze sjenica i garaža (ranije drvena kolnica na četiri stupa, prema kazivanju većine svjedoka).

3. Crvenom tankom linijom prikazani su rubovi prijevora prema iskazu tužitelja i to PRIJEPROR 1 detaljnim točkama 20, 21, 22, 25, 26, 24, 23, 20. i PRIJEPROR 2 detaljnim točkama počevši od asfaltnog puta po žičanoj ogradi točkama 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, do ruba šume 34, 35 i 36.

4. Katastarske čestice 3020/1, 3020/2, 3019/3, 3019/2 i *114 su posjed tužitelja tako da je zapadni, južni i istočni dio PRIJEPRORA 2 iskolčen na licu mjesta crvenim sprejom i to točke 4., 5., 7., 12. i 15.

5. Granice pokazanih prijevora od strane tužitelja ne odgovaraju kopiji katastarskog plana, što je na licu mjesta istaknuo i tuženik, međutim to ne utječe na prijevor tj. katastarsku česticu *113 glede priznanja prava vlasništva. Tužitelji su pokazali

PRIJEPORE 1 i 2 ne prema katastarskom planu već prema stanju uživanja i korištenja, što je od njih i traženo na početku očevida i sve markirano crvenim sprejom.

6. Na skici su vidljive i na ročištu opisane obiteljska kuća tužitelja i ranije gospodarska zgrada (štala), a sada konoba.

Na fotografijama lica mjesta pokazanih PRIJEPORA 1. i 2. vidljivo je slijedeće:

1/1 PRIJEPOR 1 koji se nalazi preko kolskog puta u šumu u odnosu na obiteljsku kuću tužitelja zapadno, a iznad asfaltne ceste kroz selo koja nije evidentirana na katastarskom planu.

1/2 PRIJEPOR 1 fotografiran sa zapadne strane, vidljiv put prema šumi između žičane ograde i prijepora 1, kao i često spominjana stara kruška koja se nalazi na PRIJEPORU 1.

2/3 PRIJEPOR 1 na kojem je vidljiv građevinski otpad i granica prijepora 1 do puta prema šumi.

2/4 Početak kat. čestice *113 od asfaltnog puta i ulaz u dvorište koje koriste tužitelji (ulazna kapija), a crvena linija prikazuje stanje uživanja i korištenja do šumskog puta.

3/5 PRIJEPOR 2 pogled sa sjevera, ulazna kapija, žičana ograda, vrtna sjenica, garaža, dio dvorišta.

3/6 Prikazuje jugo-zapadni dio PRIJEPORA 2, uređeno dvorište i voćnjak unutar žičane ograde koju koristi i uživa tužitelj prema kazivanju.

4/7 Pogled na PRIJEPOR 2 s jugo-zapada (ruba šume), dok je kat. čestica *113 prikazana crnom debelom linijom odnosno iskolčenim točkama 4., 5. i 7. Vidljiva vrtna sjenica na prijeponu.

4/8 Pogled na PRIJEPOR 2 s juga (ruba šume), dok je kat. čestica *113 prikazana crnom debelom linijom odnosno iskolčenim točkama 5., 7. i 12. Vidljiva vrtna sjenica i garaža na prijeponu.

Katastarske čestice 3020/1, 3020/2 i 3019/3 su posjed tužitelja, pa granica između prijepora 2 i istih nije vidljiva već iskolčena.

5/9 Pogled s PRIJEPORA 2 prema rubu šume (jugu)

5/10 Pogled s PRIJEPORA 2 prema garaži (istoku)

6/11 Pogled na PRIJEPOR 2 s jugo-istoka, vidljivo dvorište i ranije kolnica a sada garaža tužitelja, i izvan prijepora 2 obiteljska kuća i sada konoba tužitelja ranije gospodarska zgrada (štala).

6/12 PRIJEPOR 2, vrtna sjenica i dvorište s voćem kojeg prema kazivanju koriste tužitelji.

Zaključak:

Skicom lica mjesta i fotografijama prikazan je PRIJEPOR 1 i PRIJEPOR 2 koji su bili predmet ročišta na licu mjesta, a odnose se na k.č: *113 u K.O. Drežnica upisane u zk.ul.br. 281 na vlasnika tuženika 1/1 Željka Tatalovića, Drežnica, Vruljac 42.

Pokazano stanje prijepora 1 i 2 ne utječe na priznanje prava vlasništva na kat. čestici *113.

Predmetni katastarski plan nije održavan ni reanbuliran (ispravljan ili nadopunjavan) niti od strane DGU, katastra niti od strane vlasnika i posjednika.

Po odluci suda ili tužitelji ili tuženik trebali bi uskladiti stvarno stanje s katastarskim planom! U prilog ovom iskazu dovoljno govori da asfaltni put kroz selo nije evidentiran na katastarskom planu.

9. Na prigovore tuženika geodetski vještak je dostavio očitovanje u kojem je naveo:

1. Prijepor nije snimljen po iskazu tužitelja već je sudski vještak na licu mjesta (vidjeli svi prisutni) korigirao liniju međa prijepora u naravi a odnosi se na dio katastarske čestice 113K koju je iskazao kao put za šumu a to nije put već dio katastarske čestice 113K. Odgovor: u svojih 30 godina vještačenja ne sugeriram tužiteljima njihov iskaz već ih upućujem da prijepor mora na nekom mjestu početi i na istom završiti kako bi se iskazala cjelina i površina prijepora (stranke su neuke i nisu svaki dan u ovakvim prilikama) da ne utječem na iskaz sve markiram sprejom da se vidi što tužitelji iskazuju i pokazuju. Upućujem stranke da se u iskazu očituju o stanju uživanja i korištenja, a ne o kopiji katastarskog plana i vlasništvu na katastarskim česticama. Upravo na ovom primjeru to je vidljivo. Tužitelj potražuje prijepor od asfaltnog puta uz kuću točka 27, točka 28. je već na žičanoj ogradi i nastavno žičanom ogradom točke 29., 30., 31., 32., 33, do ruba šume 34., 35. i 36. Ne vidim što bi tu vještak korigirao, tamo postoji žičana ograda. Na skici je vještak prikazao preko kojih kč. prelazi put za šumu. Sukladno zadatku vještak je prijepor prikazao na skici lica mjesta i fotografijama, a sukladno iskazu tužitelja. Žičana ograda koja definira PRIJEPOR 2 snimljena je detaljnim točkama 28., 29., 30., 31., 32., 33. Pravac 27-28 je od asfaltnog puta do ograde u točki 28. U odnosu na prigovor o položaju i površini kč.br. 113K vještak je naveo da nije bilo predmetnom iskolčenje kč.br. 113K već je u svom nalazu i skici prikazao iskaz tužitelja. Prijepor 1. i 2. su na licu mjesta pokazani od strane tužitelja. Smatra da je vjerno prikazao prijepore te je dužan sugerirati strankama da mu prijepor pokažu jasno i razvidno kako bi ga kao vještak znao i mogao što bolje razumjeti, snimiti, prikazati i nacrtati.

10. Prvotужitelj Mirko Tatalović, saslušan kao parnična stranka, u svom iskazu je naveo da je rođen 1950. godine u sadašnjoj kući koja se nalazi na parceli kč.br. 114 K.O. Drežnica. Osobno je kod Ureda za katastar u Ogulinu provjeravao stanje katastarske mape za K.O. Drežnicu i utvrdio da je 1964. rađen nacrt te mape, prema kojem nacrtu, njegovom djedi Savi Tataloviću ništa nije pripadalo od objekata koje se nalaze na ovoj lokaciji parcela kč.br. 113, kč.br. 114 i kč.br. 3019/2 K.O. Drežnica. Tužiteljev djed Sava Tatalović je umro 1985. godine, njega su naslijedili njegov sin Milan odnosno tužiteljev otac i još četiri kćerke i to Narandža Vukelić, Borka Grdić, Marica Stošić i Dragica Tatalović, one su sve umrle. Djed je koristio kuću koja je sada u naravi gospodarski objekt na kč.br. 3019/2 K.O. Drežnica, te je koristio površinu oko te kuće kao dvorište, posjedovao štalu, garažu, a svi ti objekti se i sada nalaze na istom mjestu. Prvotужitelj je sagradio jednu šesterokutnu sjenicu u blizini garaže prije 15-tak godina. Na parceli kč.br. 113 se nalazi ova sjenica i garaža, garaža se tamo nalazila cijelo vrijeme samo su joj obnovili krov, nešto malo prije radova na sjenici. Dvorište uredno kosi cijelo vrijeme. Posjed je ograđen, ograda je postavljena na parceli kč.br. 113 K.O. Drežnica, a gledajući sa glavnog ulaza prvo se nalaze dvokrilna željezna kapija, a s desne strane se nalazi ograda od pletene žice, ona je postavljena na mjestu ranije drvene ograde, ta ograda je dužine oko 100-tinjak metara, ona razdvaja njihovo dvorište i nekadašnji javni put, a sada se s druge strane ograde nalazi jedna površina na kojoj se nalazi otpad i to građevinski materijal, cigla, šoder, bačve i azbestne ploče. Tuženik je smatrao da nema dovoljno mjesta za parkiranje i odlučio da si uzme taj dio. S druge strane se nalazi površina koju su također koristili, na njoj su kosili sijeno, koristili su jednu krušku koju su mještani zvali "Acketina kruška", a to je bio špic namet njegovog djeda Save. Sve ovo se nalazi na kč.br. 113 K.O. Drežnica. Kuća tužitelja se nalazi na kč.br. 114 K.O. Drežnica. Iza 1.tužiteljevog pok. oca je provedena ostavinska

rasprava i doneseno rješenje o nasljeđivanju kojim nisu bile obuhvaćene parcele kč.br. 114, kč.br. 113 i kč.br. 3019/2 K.O. Drežnica. Nitko od susjeda mu nije osporavao niti prigovarao kada je gradio sjenicu. Nisu imali nikakvih sporova sa susjedima, pa niti sa tuženikom kao susjedom, ali su 1.tužitelj pok. otac Milan Tatalović i tuženikov pok. otac Živko Tatalović godinama vodili sporove oko međa, ali u odnosu na druge parcele, nije bilo sporova oko međa u odnosu na predmetnu parcelu. Bili su uvjereni da je to vlasništvo čisto i uređeno jer vezano za uređenje vlasničkih odnosa nije bilo niti postupaka koje bi pokretao njegov djed, a niti njegov otac, a očigledno nisu ni znali za ovu situaciju. Odnosi sa tuženikom su se pogoršali nakon što je podnio tužbu u ovom predmetu. Navodi da u njihovoj kući tuženik Željko Tatalović nikad nije stanovao, prespavao, posjedovao niti bilo što investirao, niti plaćao porez. U kuću se ulazi kroz željeznu kapiju preko parcele kč.br. 113 K.O. Drežnica i kuća nema drugog ulaza. Kuća se nalazi na kč.br. 114, ona je orijentirana izlazom iz kuće na parcelu kč.br. 113. Tu kuću je gradio njegov pok. djed Sava Tatalović, sva njegova djeca uključujući i Narandžu Vukelić jer su te kuće za vrijeme Dugog svjetskog rata bile u cijelosti spaljene. Kuća je završena 1947. godine. Prvotuzitelj je posjed iza svojeg oca i majke nastavio onako kako su i oni posjedovali, taj posjed njima nitko nije osporavao. Ogradu na parcelu je postavio na mjestu gdje se ranije nalazila drvena ograda koju je postavio njegov djed Sava Tatalović. Misli da njegov otac nije provjeravao stanje u katastru, niti u zemljišnoj knjizi jer je bio u uvjerenju da je to sve u redu. Prvotuziteljeva teta Narandža Vukelić se udala 1956. godine i otišla živjeti u susjedno selo Vukeliće. Ona je sudjelovala u gradnji kuće koja se gradila 1947. godine kao i u gradnji štale koja se gradila u isto vrijeme.

11.Drugotuzitelj Željko Vukelić, saslušan kao parnična stranka u svom iskazu je naveo da se pridružuje iskazu 1.tužitelja i dodaje da je od 1995. do 2000. godine živio na toj adresi Vrujac br. 43. Za vrijeme dok je tamo živio nitko mu nije smetao ni osporavao taj posjed. Brao je plodove kruške, a sada je tuženik tamo dovezao smeće, do kruške se ne može prići. Ta kruška se nalazi izvan ograde, izvan puta koji presijeca parcelu kč.br. 113, to je bio stari put koji je vodio u susjedno selo Vukeliće, sada taj put nitko ne koristi jer nema tko koristiti. Za Vukeliće je sagrađen novi put i on također ide preko parcele kč.br. 113 što je njegov djed dozvolio.

12.Trećetuziteljica Ružica Salopek, saslušana kao parnična stranka, u svom iskazu je navela suglasno kao 1. i 2.tužitelji, te dodala da je njezina majka Narandža Vukelić posljednjih 6 godina živjela kod nje, bila je u šoku kada je saznala da se njihov posjed ne nalazi upisan na njima, nego na susjedu, premda njihovi prednici to posjeduju kroz nekoliko generacija, sigurno preko 150. godina, to se nasljeđivalo s koljeno na koljeno, nikada nije bilo spomena da bi to koristio netko drugi izvan njihove obitelji. Prije majke i njezine braće to su posjedovali njihovi roditelji odnosno njezini djed i baka Sava i Evica Tatalović i pok. prabaka Sara koja je umrla 1969., ona je živjela tu i nikada im nitko nije prigovarao da to nije njihovo i da to ne smiju koristiti. Do ceste, misli na ovaj stari put, se nalazi površina koju su koristili uvijek obitelj tužitelja, a taj dio je tuženik sada prisvojio odnosno odnosi se prema tome kao da je to njegovo, iako to nikada nije bilo njegovo, to on i sam zna. Tamo se nalazi ta kruška, bili su stogovi sijena i štapovi za sušenje graha i ograde, to je bilo ograđeno drvenom ogradom, a sada tamo nema ograde. Tamo se nalazila drvena ograda dok je djed držao stoku. Nakon udaje u susjedno selo njezina majka je nastavila dolaziti i pomagati roditeljima, a da je tuženik

smatrao da je to njegovo on bi se i ranije bio obratio njezinoj majci, sigurno ne bi čekao da toliko vremena prođe.

13. Tuženik Željko Tatalović, saslušan kao parnična stranka, u svom iskazu je naveo da posjeduje jedan dokument iz Matičnog ureda-Popis stanovništva na dan 18.9.1936., prema kojem popisu su na katastarskoj čestici kč.br. 113K živjeli njegovi stričevi Todor Tatalović, Milovan Tatalović i njegov pok. djed Ilija Tatalović. Nepobitno je da su oni tu živjeli do 1947. godine. Prema starim ortofoto snimkama se vidi da se na parceli kč.br. 113K nalazila kuća, to su snimke od 1963. godine. Također je na sadašnjem katastarskom planu ucrtana kuća koja sada ne postoji, ali postoji ostatak od te kuće samo jedna zidina s jedne strane. Na starom, ali sada važećem katastarskom planu se vidi položaj objekata koji su tamo bili do Drugog svjetskog rata, a nakon toga ostale su ruševine jer su se njegovi stričevi kolonizirali 1945. ili 1946. godine u Bajmok. Poslije Drugog svjetskog rata je tamo ostala živjeti njegova baka Milica Tatalović, kao udovica, koja je nastavila živjeti sa njegovim ocem Živkom Tatalovićem, koji je tada imao 6. godina, a njezin susjed je bio Sava Tatalović koji je imao brojnu obitelj i trebalo im je zemlje, pa je njegova baka pristala dati njemu dio predmetne parcele kako bi sadio za potrebe svoje obitelji vrt, a on je baki na ime toga izorao drugu zemlju također za vrt. I tako su oni to uživali nekih 10-tak godina, znači prema sporazumu. Kasnije kada je njegov otac odrastao, došao iz vojske negdje 1952. ili 1953. godine Sava Tatalović se od njih malo odmakao i nasilno prisvojio spornu površinu odnosno veći dio ove predmetne katastarske čestice. Njegova baka kao udovica nije imala novaca da bi se sudila sa Savom Tatalovićem koji je prisilno uzeo njezin posjed. Na katastarskoj mapi je ucrtan stari put, ali nije ucrtan novi put. Ta spomenuta kruška nalazi se točno na putu, na javnom dobru. Tu krušku nije sadio Acketa već je to kruška koju je dijelila Austrougarska stanovnicima, ona je stara sigurno oko 150. godina. Nova ograda od pletene žice koja dijeli kč.br. 113K na dva dijela i to na dio s desne strane površine oko 80 do 90 m² na kojoj sada odlaže svoj građevinski materijal, koristi za parkiranje svojih auta, za odlaganje drva. S lijeve strane je pok. Sava Tatalović imao ograđen samo vrt, ta stara ograda se nalazila oko 1/3 parcele kč.br. 113K. Navodi da su njegov djed Ilija Tatalović i tužiteljev pradjed Sava Tatalović bili u srodstvu, da su oni djeca od dva brata. Ističe da se 1964. za K.O. Drežnicu radila revizija katastra, tada je na lice mjesta dolazio inženjer iz katastra, a kako bi se utvrdilo stvarno stanje, i tada je pok. Sava Tatalović, djed tužitelja, potpisao izjavu prema kojoj izjavi se parcela kč.br. 113K upisuje na Milicu Tatalović, tuženikovu pok. baku, takva izjava, u formi zapisnika postoji kod Ureda za katastar. Tada je pok. Sava Tatalović znao da on uživa nešto što nije njegovo. Dana 5. svibnja 1991. Milan Tatalović, sin Save Tatalović, je potpisao pisanu izjavu o tome da je čestica kč.br. 113K od Živka Tatalovića. U to vrijeme je bio prijepor oko tog prostora i tamo su se našli Milan Tatalović, Živko Tatalović i Mile Tatalović da to urede i tada je nastao ovaj zapisnik od 5. svibnja 1991. Glavni ulaz u kuću Mirka Tatalovića br. 43 se nalazi na dijelu kč.br. 114, a ovaj ulaz koji je on opisivao u svom iskazu je sporedni ulaz i on ide preko parcele kč.br. 113K. Milan Tatalović, otac 1. tužitelja Mirka Tatalović je sa tuženikovim ocem Živkom Tatalović vodio spor oko zemlje od 1986. pa do 1993. godine i tada je on morao vidjeti i znati da se parcela kč.br. 113K nalazi u vlasništvu tuženikovih prednika. Poslije smrti Save Tatalović 1985. godine tamo više nitko za stalno nije živio, te je tek 1986. godine Milan Tatalović napravio drvenu ogradu od taraba na silu. Tuženikov otac Živko Tatalović ga je upozoravao da to ne čini, ali nije imao novaca da bi to rješavao sudskim

putem i tako je ostala ta ograda. Iza toga na taj posjed nije dolazi nitko. 1991. godine tamo je došao živjeti 2.tužitelj Željko Vukelić i tamo je živio oko 4. do 5. godina. Godine 2014. je 1.tužitelj Mirko Tatalović došao iz Zagreba i radio adaptaciju objekata kuće i štale, ali se ti objekti ne nalaze na kč.br. 113, on je na kč.br. 113 radio sjenicu i adaptirao šajer i tada je on došao k tuženiku predložio mu da se o tome dogovore na način da tuženik njemu prepustim dio površine 113, a on bi tuženiku dao dvostruko veću površinu na nekim poljoprivrednim parcelama u polju. Tada je predložio 1.tužitelju Mirku Tatalović da dovede geometra, da utvrde koji dio površine je njemu potreban i da za taj dio naprave kupoprodajni ugovor i da jednom zauvijek to riješe. Prvotuzitelj takav tuženikov prijedlog nije prihvatio nego je pokrenuo ovaj sudski postupak. Žao mu je što do tog dogovora nije došlo jer su sve do pokretanja ovog postupka bili u dobrim odnosima. Više nije spreman sa tužiteljima na nikakav dogovor, a iz razloga što je 1.tužitelj u nekom drugom postupku lažno svjedočio protiv njega. Prvotuzitelj je radio sjenicu 2014., a šajer je adaptiran od 2012. do 2014. godine.

14.Saslušani svjedok Milan Stošić, bratić tužitelja, u svom iskazu je naveo da mu je poznato da je ovdje živjela obitelj njegove majke Marica Stošić r. Tatalović, to je sestra od 1.tužiteljevog oca i sestra od majke 2. i 3.tužitelja, te je dolazio ovdje za vrijeme praznika. Tu se nalazio stambeni objekat u kojem je živjela obitelj njegove majke, bila jedna stara kuvarna, nadstrešnica tada nije postojala, a ostali dio je bio dvorište u funkciji gospodarskog i stambenog objekta. Dvorište je bilo sa pristupom na cestu, uz tu površinu se proteže put koji vodi prema predjelu Bjelež. Preko puta je bila ta stara kruška gdje se stavljalo sijeno i rezali drva za zimu. Taj dio oko stare kruške je koristio majčin otac Sava Tatalović. Ne zna kada je objekt kuvarne adaptiran i pretvoren u garažu, no 2011. godine je ta garaža bila uređena jer su se tada malo počastili, bili su majstori koji su radili. Uređenje i korištenje okolnog prostora nitko nije osporavao. Ne zna kada je građena predmetna nadstrešnica, a gradio ju je 1.tužitelj Mirko Tatalović, ne zna kada je rađena ograda koja se nalazi na dijelu prijepora. Ranije kuvarnu, a sada garažu je uređivao 1.tužitelj Mirko Tatalović. Tuženik nije osporavao niti adaptaciju garaže, niti gradnju ove nadstrešnice jer on nije niti koristio taj prostor. Taj prijevor nije koristio niti tuženik, niti njegov otac, niti tuženikova baka. Poznavao je tuženikovog oca i tuženikovu baku.. Ne zna po kojim osnovama tuženik sada potražuje ovo jer to oni nikada nisu koristili, nikada to nije bilo između stranaka sporno. Majka 2. i 3.tužitelja Narandža Vukelić je dolazila i brinula se o svom ocu sve do njegove smrti 1985. godine. Na gornjem dijelu prijepora postojala je i ranije ograda, na donjem dijelu nije bilo ograde nego kruška bio je otvoren pristup mještanima koji su tuda prolazili u šumu.

15.Svjedok Milka Tatalović, u svom iskazu je navela da se 1976. godine udala ovdje i od tada joj je poznato da je dio do kruške bio od djeda Save zvanog „Acketa“ te da nitko nije ostavljao tu nikakve stvari, niti ulazio u taj prostor. Na mjestu sadašnje ograde je bio drveni plot, ova prijeponska površina je bila isključivo od djeda Save i kasnije od njegovih potomaka. Često je ovdje dolazila vikendom, na ljetne i zimske praznike i nitko drugi osim obitelji Save Tatalovića nije ulazio na prijevor i govorio da je tu nešto njegovo. Po njezinom saznanju prijeponska površina je isključivo bio posjed Save Tatalovića, a kasnije njegovih nasljednika. Ne zna kada je građena objekt-kolnica, no Mirko ga je obnavljao, stavio novi krov i sada služi kao garaža i ostava. Kasnije kada je Mirko obnavljao kuću radio je i ovu nadstrešnicu, prije više od 10. godina. Poznato

joj je da je iza zelene ograde bio put koji je izlazio na cestu za Raduloviće i s druge strane za Vukeliće. Nikada nikoga nije vidjela od obitelji tuženika Željka Tatalovića da na prijeponu nešto radi, da prijepon koristi. Svjedok Ilija Vukelić, u svom iskazu je naveo, da je na predmetnoj lokaciji sve jedna cjelina koja uključuje i ovaj prijepon i trokut gdje se nalazi kruška koja se nalazi izvan postojeće ograde. Smatrali su da je to vlasništvo Save Tatalovića zvan Acketa. Koliko se sjeća tu je oduvijek bio objekat koji je sada garaža, djed Sava je to koristio za kola i konje. Ispred je bio guvno, kojim su prolazile krave i konji do štale djeda Ackete do štale. Nadstrešnicu je gradio 1.tužitelj Mirko Tatalović, on je radio sve, renovirao kuću i garažu. Izvan ove postojeće ograde je bio put za prolaz drugim ljudima za zemlju u predjelu Bjelež. Na mjestu sadašnje žičane ograde je bila drvena ograda-plot, koju postavljao djed Sava Acketa. Koliko mu je poznato prijeponu površinu nikada nije koristio tuženik Željko Tatalović, niti njegov otac, niti je tuženik zabranjivao 1.tužitelju da obavlja neke radove na prijeponu. Put su koristili svi mještani Šekića koji gore imaju zemlju.

16.Svjedok Željka Latas, sestra tuženika, u svom iskazu je navela da je parcelu kč.br. 113. koristila njezina baka Milica Tatalović sve do 1941. godine kada je počeo Drugi svjetski rat i u ratu je srušena kuća koja je bila gore i štala koja je bila dolje blizu ceste. Poslije Drugog svjetskog rata tu je ostala živjeti njezina baka Milica i braća od njezinog djeda Ilije koji su se 1947. godine odselili u Bajmok. Baka je ostala živjeti sa njezinim ocem, koji je tada imao 6. godina. Baki su ispod ceste napravili neku malu kućicu, vjerojatno je to država napravila. Ona je uživala dio prijepona na način da je sadila vrt, obrađivala je zemlju, za hranu, a Mirkov otac je koristio ovaj dio gdje je sada štala, to je bila njihova kuća. S obzirom da je baka ostala sama kao udovica s malim djetetom, Sava, djed od Mirka, ju je istjerao i zauzeo sav ovaj prostor samovoljno. Ona ništa nije smjela poduzeti, nego je prihvatila život tako kako je morala. Kada se otac vratio iz vojske pokušao je tražiti od Save Ackete svoju zemlju, ali mu on to nije dozvolio. Sava je ponudio baki da će joj pomoći izorati zemlju, a da njemu ostane prijepon, da on ima veliku familiju i da je njemu potrebna zemlja. Otac nije imao novaca da to traži putem suda, prihvatili su dogovor takav kakav je, stalno pod nekakvom prijetnjom da ne traže svoju zemlju. Poslije smrti Save Ackete kad je naslijedio sin Milan, njezin otac je tražio od njega da prepiše tu zemlju jer je Milan znao da to nije njegovo i on je potpisao da parcela kč.br. 113 nije njegova. Pokušao je otac tražiti parcelu od Milana, ali Milan je 1991. godine potpisao da parcela kč.br. 113 nije njegova i oni su prekinuli sud. Poslije Milanove smrti došao je sin Mirko koji je nelegalno ušao u posjed i proširio posjed do ceste. Smatra da se parcela trebala vratiti vlasniku tj. tuženiku, njezinom bratu, da se sruši ograda i nadstrešnica koja se nalazi na parceli kč.br. 113. Milan Tatalović je znao da ovaj prijepon nije njegov i on je nudio njezinom ocu drugi komad zemlje za prijepon, ali taj dogovor nikada nije realiziran.

17.Svjedok Mićana Nožinić Tatalović, supruga tuženika, u svom iskazu je navela da je došla ovdje 1993. godine, i ovdje živi 30. godina. Obiteljska kuća njezine obitelji na čestici kč.br. 113 je bila na mjestu gdje se sada nalaze vidljivi ostaci kamenja i stabla oraha. Svekrva joj je govorila da je baka Milica na prijeponu obrađivala vrt, a da ju je puno puta Mirkov djed istjerao iz njezinog posjeda. U kući je privremeno živio Željko Vukelić sa suprugom, on se svađao sa njezinom pok. svekrom oko te zemlje, radi čega je dolazila policija. Mirka je upoznala prije 10-tak godina, on povremeno dolazi vikendom, preuređivao je štalu u konobu, preuređivao je kuću, sjenicu je sagradio prije

5. godina, u to vrijeme su bili u jako dobrim odnosima i bili su pregovori da bi Mirko dao Željku parcelu zvanu Trnić, a Željko Tatalović bi Mirku dao dio parcele kč.br. 113 i to u pravcu kuće do ruba garaže, međutim taj dogovor nije finaliziran već su jedan vikend našli podignutu žičanu ogradu i iza toga je uslijedila tužba u ovom predmetu. Navodi da su putem izvan ograde prolazili traktorom u šumu, vozili su sjeno iz Bjeleža. Navodi da je baka Milica obrađivala vrt sve dok nije umrla, djed Sava je nju proganjao, ali se baka Milica nije dala. Od kad je Mirko zagradio ne ulaze na prijevor. Tu prije nije bila oграда. Navodi da je njezina svekrva umrla 2006. godine i a je ona sve do svoje smrti na prijevori čuvala ovce, krave. I tužitelj Mirko i njegov otac, i njegov djed su uvijek znali da prijevori nije njihovo vlasništvo.

18.Svjedok Rade Tatalović. u svom iskazu je naveo da mu je poznato da na prijevori nije bila oграда do puta, to je bio put da se može proći prema Bjeležu. Ovaj dio unutar ograde su koristili tuženikovi roditelji. Ne zna tko je gradio nadstrešnicu. Kruške izvan ograde je bralo cijelo selo.

19.Svjedok Nedjeljko Sukur u svom iskazu je naveo da je tuženiku 1991. pomagao oko kuće, tada je tuženik na dijelu prijevora koji je sada izvan ograde odlagao građevinski materijal pijesak, ciglu, građu i sl. Tada tu nije bilo nikakve ograde, tu je bio put, išli su traktorom išli prema brdu. Na dijelu prijevora unutar ograde nije bilo sjenice. Možda je od puta prema sjenici bio nekakav plot.

20.U predmetnom postupku tužitelji zahtijevaju priznanje prava vlasništva temeljem dosjelnosti na kč.br. *113 K.O. Drežnica jer smatraju da su dugogodišnjim nesmetanim posjedovanjem ispunili uvjete za stjecanje prava vlasništva dosjelošću na navedenoj parceli.

21.Tuženik osporava da bi posjed tužitelja imao sve potrebne kvalitete za stjecanje prava vlasništva dosjelošću i tvrdi da posjed tužitelja nije bio niti pošten, niti zakonit, niti savjestan.

22.Ocjenom rezultata svih izvedenih dokaza zasebno i ukupnosti ovaj sud nalazi nesporno utvrđenim:

-da se kč.br. *113 Jezera kuća, dvor, gosp.zgr. površine 493 m² K.O. Drežnica nalazi upisana u zk.ul.br. 281 K.O. Drežnica u vlasništvu tuženika,

-da je prema povijesti promjena na katastarskoj čestici kč.br. *113 K.O. Drežnica od 1965. godine do 1988. godine bila upisana u p.l.br. 281 na Tatalović Milicu (Gnjatijinu), Jezera 42/21, zatim je temeljem zapisnika od 6. lipnja 1988. godine upisana na ime posjednika Tatalović Živka (Ilijin), Drežnica, Jezera 42/21, potom je 2001. godine temeljem rješenja o nasljeđivanju poslovni broj O-342/00-5 upisana na ime posjednika Tatalović Željka (Živko), Drežnica, Vrujac 42 u 2/4 dijela, Salopek Rade, Rijeka, Škurinskih boraca 16 u ¼ dijela i Latas Željke, Rijeka, Škurinskih boraca 16 u ¼ dijela, a 2015. godine je temeljem darovnog ugovora od 11. srpnja 2015. brisana Latas Željka i upisan Tatalović Željko, Drežnica, Vrujac 42,

-da je kč.br. 113K kućište površine 124 čhv bila upisana u zk.ul.br. 2585 u samovlasništvu Tatalović Živka, Drežnica, Šekići br. 42 (zemljišnoknjižni izvadak od 3. rujna 1991. godine, broj K.I. 1503/91),

-da je dana 5. svibnja 1991. godine sačinjen zapisnik u kojem je navedeno da su zapisniku prisustvovali Milan Tatalović, Jezero 43-Zagreb, Susedgradska br. 5, Mile Tatalović, Jezero br. 44 i Živko Tatalović, Jezero br. 42, a u predmetu korištenja dijela čestice 113K koja je u vlasništvu Tatalović Živka kojom prilikom su se navedeni susjedi dogovorili oko korištenja dijela čestice 113K ispred kuća broj 43 i 44 u dijelu od 3 metra od zida, a koji zapisnik su isti i potpisali.

23.Prvotuzitelj Mirko Tatalović u svom iskazu je naveo da je njegov djed Sava Tatalović (koji je umro 1985. godine) koristio površinu oko kuće kao dvorište i posjedovao garažu koja se i sada nalazi na istom mjestu. Prvotuzitelj je sagradio jednu šesterokutnu sjenicu u blizini garaže prije 15-tak godina, te nešto prije obnovio krov na garaži. Dvorište je uredno kosio cijelo vrijeme. Na parceli kč.br. *113 je postavljena ograda od pletene žice na mjestu ranije ograde i ona razdvaja njihovo dvorište i nekadašnji javni put. Nakon što je iza njegovog pok. oca provedena ostavinska rasprava primijetio je da rješenjem o nasljeđivanju nije obuhvaćena kč.br. *113 K.O. Drežnica. Kad je gradio sjenicu nitko od susjeda mu nije to osporavao niti prigovarao.

24.Drugotuzitelj Željko Vukelić je naveo da za vrijeme dok je tamo živio mu nitko nije smetao niti osporavao taj posjed.

25.Trećetuziteljica Ružica Salopek je navela da predmetnu parcelu njihovi prednici posjeduju kroz nekoliko generacija, sigurno preko 150. godina, da se to nasljeđivalo s koljena na koljeno i nikada nije bilo spomena da bi to koristio netko drugi izvan njihove obitelji.

26.Navode tužitelja potvrdili su svjedoci Milan Stošić koji je naveo da je obitelj njegove majke koristila dvorište koje je bilo u funkciji gospodarskog i stambenog objekta, da je objekt kuvarne adaptiran i pretvoren u garažu, za uređenje i korištenje okolnog prostora im nitko nije osporavao, kao i da tuženik nije osporavao niti adaptaciju garaže, niti gradnju nadstrešnice i da prijevor nije koristio niti tuženik, niti njegov otac, niti tuženikova baka, svjedok Milka Tatalović koja je navela da je prijevorna površina bila isključivo od djeda Save i kasnije od njegovih potomaka, te da su smatrali da je to vlasništvo Save Tatalovića zvanog Acketa, objekat koji je sada garaža je djed Sava koristio za kola i konje, na mjestu sada žičane ograde je bila drvena ograda plot, koji je postavljao djed Sava Acketa, koliko joj je poznato prijevoru površinu nikada nije koristio tuženik, niti njegov otac, a put su koristili svi mještani Šekića koji gore imaju zemlju, svjedok Ilija Vukelić koji je naveo da je na predmetnoj lokaciji sve jedna cjelina koja uključuje i prijevor i trokut gdje se nalazi kruška izvan postojeće ograde, smatrali su da je to vlasništvo Save Tatalovića zvanog Acketa.

27.Tuženik Željko Tatalović je naveo da su na toj parceli do 1947. godine živjeli njegovi stričevi, na parceli kč.br. 113K se nalazila kuća koja je i sada ucrtana na katastarskom planu iako više ne postoji, ali postoji ostatak od te kuće, samo zidina s jedne strane, zatim da je poslije Drugog svjetskog rata tamo ostala živjeti njegova baka Milica Tatalović zajedno sa tuženikovim ocem Živkom Tatalovićem (koji je tada bio u dobi od 6. godina), a njezin susjed je bio Sava Tatalović, koji je imao brojnu obitelj, pa je baka pristala dati njemu dio predmetne parcele kako bi sadio vrt za potrebe svoje obitelji, a on je baki pomagao orati drugu zemlju, kasnije je Sava Tatalović prisvojio spornu

površinu. Tuženik je naveo da je 1964. godine za K.O. Drežnicu rađena revizija katastra kojom prilikom je parcela kč.br. 113K upisana na ime tuženikove bake Milice Tatalović i tada je pok. Sava Tatalović znao da on uživa nešto što nije njegovo, a osim toga, dana 5. svibnja 1991. godine je Milan Tatalović, sin Save Tatalovića, potpisao izjavu o tome da je čestica kč.br. 113K od Živka Tatalovića.

28.Svjedoci predloženi od tuženika i to Željka Latas, sestra tuženika, je navela da je parcelu kč.br. 113K koristila njezina baka Milica Tatalović sve do 1941. godine, a poslije rata da ju je Sava Tatalović, djed tužitelja istjerao i samovoljno zauzeo tu površinu. Svjedok Mićana Nožinić Tatalović, supruga tuženika, je navela da se obiteljska kuća tuženikove obitelji nalazila na čestici kč.br. 113K gdje su sada vidljivi ostaci kamenja, da je baka Milica na prieporu obrađivala vrt, da ju je puno puta Mirkov djed istjerao iz njezinog posjeda, da je 1.tužitelj sagradio sjenicu prije 5. godina, da je baka Milica obrađivala vrt sve dok nije umrla, a djed Sava ju je progonio, svjedok Nedjeljko Sukur je naveo da je na dijelu priepora izvan ograde tuženik odlagao građevinski materijal.

29.Slijedom navedenih utvrđenja proizlazi da se na predmetnoj parceli kč.br. *113 prije Drugog svjetskog rata nalazila kuća koja je pripadala tuženikovim prednicima, što potvrđuje i upis u zemljišnoj knjizi i katastru operata u kojima je parcela označena kao kč.br. *113 kuća dvor gosp. zgr., te da se po osnovi nasljeđivanja vlasništvo na toj parceli prenosilo sve do sadašnjeg vlasništva tuženika. Isto tako, proizlazi da je poslije Drugog svjetskog rata priepornu parcelu počeo posjedovati djed tužitelja Sava Tatalović zv. Acketa, za koji posjed je tuženik naveo da je Savi Acketa prema sporazumu dala tuženikova baka Milica Tatalović jer je Sava Acketa imao brojnu obitelj i bila mu je potrebna zemlja za vrt, a on je pomagao baki Milici obrađivati drugu njezinu zemlju jer je ista tada bila udovica koja je živjela sa sinom Živkom koji je bio u dobi od 6. godina. Posjed Save Ackete na predmetnoj nekretnini nastavljen sve do njegove smrti 1985. godine, zatim da su posjed predmetne nekretnine nastavili njegovi nasljednici, te sada tužitelji. Nesporno je da se na predmetnoj čestici kč.br. *113 nalaze ranije kolnica koja je preuređena u garažu i vrtna sjenica koju je sagradio 1.tužitelj Mirko Tatalović prije 15.-ak godina, a kako je to prikazano na skici lica mjesta izrađenoj od strane geodetskog vještaka, u ostalom dijelu na parceli se nalaze nekoliko stabala oraha, jabuka i šljiva, kao i uređeno dvorište koje je ograđeno žičanom ogradom.

30.Prilikom očevida na licu mjesta tužitelji su pozvani da pokažu površinu koju zahtijevaju u ovom parničnom postupku, pa je geodetski vještak na temelju pokazivanja tužitelja sačinio skicu lica mjesta i označio da su tužitelji pokazali dvije prieporne površine koje je označio kao PRIJEPOR 1. i PRIJEPOR 2.

Pokazni PRIJEPOR 1. se nalazi preko puta, na dijelu parcele kč.br. *113 površine oko 5 m², na dijelu kč.br. 5506/2 površine oko 60 m² i na dijelu kč.br. 2986 površine 11 m².

Pokazani PRIJEPOR 2. je dvorište iza obiteljske kuće, a koji se nalazi na dijelu parcele kč.br. *113 površine oko 570 m², na dijelu kč.br. 5506/2 površine oko 62 m² i na dijelu kč.br. 3041 površine oko 55 m², taj priepor je ograđen žičanom ogradom koja se proteže točkama 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., do ruba šume 34., 35. i 36.

31.Među strankama je sporno da li su u prethodno navedenim činjeničnim utvrđenjima ispunjene pretpostavke za priznanje prava vlasništva tužiteljima na kč.br. *113 K.O. Drežnica.

32.Prema prijelaznoj odredbi iz članka 388. stavak 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine 91/1996., 68/1998., 137/1999., 22/2000., 73/2000., 114/2001., 79/2006., 141/2006., 146/2008., 38/2009., 153/2009., 90/2010., 143/2012., 152/2014., 81/2015., i 94/2017.) stjecanje prava vlasništva do stupanja na snagu tog Zakona (1. siječnja 1997.) prosuđuje se prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja prava budući da je tom odredbom propisano da se stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu ovoga Zakona prosuđuju prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka.

33.S obzirom da se tužitelji pozivaju na nesmetan posjed spornog zemljišta u trajanju preko 100. godina pretpostavke za stjecanje prava vlasništva treba razmotriti uzimajući u obzir i pravna pravila paragrafa 1460 Austrijskog Općeg građanskog zakonita, zatim odredbe članka 28. Zakona o vlasničkopравnim odnosima te odredbe članka 159. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

34.Odredbom članka 1460 OGZ-a propisano je da se kroz dosjelost steće nije dosta da je osoba sposobna steći, a stvar da se može steći; nego je još potrebno da onaj, koji ovim načinom ima steći, doista posjeduje rečenu stvar ili pravo; uz to valja da mu je posjed zakonit, pošten i istinit, i da je trajao kroz cijelo vrijeme zakonom određeno (paragrafi 309., 316., 320. i 345.)

35.Člankom 28. stavak 4. Zakona o osnovnim vlasničkopравnim odnosima (Narodne novine 53/1991), koji je bio snazi od 1. rujna 1980. do 1. siječnja 1997., savjesni posjednik nepokretne stvari, na koju drugi ima pravo vlasništva stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom 20 godina.

36.Odredbom članka 159. stavak 1., 2. i 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine 91/1996., 68/1998., 137/1999., 22/2000., 73/2000., 114/2001., 79/2006., 141/2006., 146/2008., 38/2009., 153/2009., 90/2010., 143/2012., 152/2014., 81/2015., i 94/2017.) propisano je:

(1) Dosjelošću se stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari.

(2) Samostalni posjednik čiji posjed pokretne stvari zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom tri godine, a takav posjednik nekretnine protekom deset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja.

(3) Samostalni posjednik pokretne stvari kojemu je posjed barem pošten stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom deset godina, a takav posjednik nekretnine protekom dvadeset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja.

37.Člankom 18. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima je propisano:

(1) Posjed je zakonit ako posjednik ima valjani pravni temelj toga posjedovanja (pravo na posjed).

(2) Posjed je istinit ako nije pribavljen ni silom, ni potajno ili prijevarom, ni zlouporabom povjerenja. Posjed koji je pribavljen silom, postajno ili prijevarom, ili zlouporabom povjerenja, postaje miran kad osobi od koje je tako pribavljen prestane njezino pravo da štiti svoj posjed kojoj je tako oduzet.

(3) Posjed je pošten ako posjednik kad ga je stekao nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed, ali poštenje prestaje čim posjednik sazna da mu pravo na taj posjed ne pripada.

(5) Posjed se smatra poštenim, osim ako se dokaže suprotno.

38.Pravo vlasništva dosjelošću se može steći samo u smislu odredbe članka 11. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ako postoji samostalan posjed odnosno ako posjednik izvršava svoju faktičnu vlast na nekretnini kao da je vlasnik nekretnine, samo ako ima vlasnički posjed, te ako je pošten posjednik odnosno onaj posjednik koji nije znao, niti je mogao znati, a niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo samostalno posjedovati nekretninu.

39.Stjecanje prava vlasništva dosjelošću ne može se utvrditi bez prethodnog utvrđenja postojanja posjeda potrebne kvalitete u smislu propisa koji su se primjenjivali u trenutku stjecanja (sudska praksa Rev-257/2024).

40.Uvažavajući činjenicu da su tuženik i njegovi prednici cijelo predmetno vrijeme bili u zemljišnoj knjizi upisani kao vlasnici predmetne nekretnine, te da je predmetna nekretnina od 1965. godine u katastarskom operatu bila upisana u posjedu tuženikove bake Milice Tatalović koje posjedovno stanje se sljedništvom prenijelo sve do tuženika, kao i činjenicu da je otac 1.tužitelja Mirka Tatalović, Milan Tatalović dana 5. svibnja 1991. godine potpisao zapisnik kojim je dogovorno riješen odnos između susjeda "...u predmetu korištenja dijela čestice 113K koja je vlasništvo Tatalović Živka." se ne može smatrati da tužitelji i njihovi prednici nisu znali, niti mogli znati, te da nisu imali razloga posumnjati da im ne pripada pravo samostalno posjedovati predmetnu nekretninu, budući da su svi sudionici tog sporazuma evidentno upoznati da je čestica kč.br. 113K vlasništvo Živka Tatalovića kako je to izrijeком, decidirano jasno i nedvosmisleno navedeno u zapisniku od 5. svibnja 1991.

41.Tužitelji nisu dokazali niti jednu pravnu osnovu temeljem koje su njihovi prednici stupili u posjed predmetne nekretnine, a niti manifestiranje usmene volje koja bi bila usmjerena na stjecanje prava vlasništva na predmetnoj nekretnini.

42.Za utvrđenje prava vlasništva dosjelošću nije dovoljan isključivo dugotrajni posjed već je potrebno da se radi o samostalnom posjedu određene kvalitete i da je posjed barem pošten ili savjestan jer nepošten odnosno nesavjestan posjed ne može biti osnova za stjecanje prava vlasništva nekretnine dosjelošću, niti prema pravnim pravilima paragrafa 1460. OGZ-a, niti u smislu odredbe članka 28. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima kao niti primjenom članka 159. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, pa i u okolnostima kada taj posjed ima sve druge kvalitete potrebne za stjecanje prava vlasništva dosjelošću.

43. Okolnost da se vlasnik dugi niz godina nije interesirao za svoju nekretninu, niti tražio njezinu predaju, ne može se tumačiti u prilog savjesnosti posjednika koji je znao da nekretnina koju posjeduje nije njegova.

44. Osim toga, tužbeni zahtjev tužitelja kojim zahtijevaju cijelu kč.br. *113 nema uporišta niti u faktičnom posjedovnom stanju budući da se tek dio površine parcele *113 nalazi unutar žičane ograde koju su postavili tužitelji, a koji dio je na skici lica mjesta označen kao PRIJEPOR 2., dok se na dijelu te parcele faktično nalazi put u šumu, a dio se nalazi u površini koja je na skici označena kao PRIJEPOR 1., pa je vidljivo da cijela kč.br. *113 ne čini jedinstvenu cjelinu, stoga tužitelji nemaju niti osnove zahtijevati u vlasništvo cijelu kč.br. *113 jer se na jednom njezinom dijelu u naravi nalazi put u šumu, a i PRIJEPOR 1. se nalazi iza tog puta i izvan ograde kojom je ograđen PRIJEPOR 2.

45. Odluku o troškovima sud je utemeljio na odredbi članka 154. stavak 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/1991, 91/1992, 112/1999, 88/2001, 117/2003, 2/2007, 84/2008, 96/2008, 123/2008, 57/2011, 148/2011, 25/2013, 70/2019, 80/2022, 114/2022 i 155/2023) i tuženiku dosudio troškove zastupanja po punomoćniku odvjetniku odmjereni u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 138/2023) po Tbr. 7., Tbr. 8. i Tbr. 9. s PDV-om i to:

-za sastav odgovora na tužbu	u iznosu od 250,00 eura,
-za zastupanje na ročištu od 24. ožujka 2021.	u iznosu od 250,00 eura,
-za zastupanje na ročištu od 24. siječnja 2023.	u iznosu od 250,00 eura,
-za zastupanje na ročištu-očevidu od 30. listopada 2023.	u iznosu od 250,00 eura,
-za zastupanje na ročištu od 12. svibnja 2026.	u iznosu od 250,00 eura
odnosno u ukupnom iznosu od 1.250,00 eura.	

46. Slijedom navedenog, tuženiku je valjalo priznati ukupne parnične troškove u iznosu od 1.250,00 eura.

47. Zbog svega iznesenog valjalo je presuditi kao u izreci.

U Ogulinu 18. lipnja 2026.

Sudac
Milka Keleuva-Ivošević

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi ovome sudu pisanim putem, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Dostaviti:

1.Odvjetnik Berislav Klemenčić, Zagreb, Vlačka br. 84/4

2.Odvjetnica Đurđa Lipošćak, Ogulin

Broj zapisa: **9-30889-9ad08**

Kontrolni broj: **035ca-35b4b-9e2e2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Milka Keleuva-Ivošević, O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.